

EDUCAȚIE PENTRU VIITOR

Egalitate și calitate
în educație

Anul I, Nr. 1
iunie - august, 2012

Un viitor pentru educație

Școala românească în derivă

Învățământul românesc a cunoscut o dezvoltare continuă în ultimii 150 de ani, chiar dacă, în anumite etape, sau sub anumite aspecte, au existat unele perioade de stagnare.

Această dezvoltare n-a fost întâmplătoare. Ea își are rădăcinile în dezvoltarea economică generală a țării, în special în ultimele șase decenii, când industrializarea accelerată a produs ample mutații în structura socială. Dezvoltarea industriei și serviciilor a necesitat creșterea nivelului de calificare a forței de muncă, realizată prin eliminarea analfabetismului, prin generalizarea învățământului de 10 ani, prin creșterea numărului absolvenților învățământului superior. Toate acestea au generat costuri importante, mai ales că s-a garantat tuturor cetățenilor, indiferent de mediul social de proveniență, accesul egal la toate nivelele de învățământ. Investiția în învățământ a fost nu doar în folosul mediului economic, ci al întregii societăți românești, nivelul ridicat al educației determinând, pentru ansamblul populației, o

altă înțelegere a realităților lumii înconjurătoare și un alt comportament în societate.

Criza economică, conturată încă din anii devastator în anii 90 prin procesul de destructurare a sistemului economic național și prin dezindustrializare, a avut consecințe dramatice și asupra învățământului.

La o economie și un buget în criză, s-au lansat în învățământ politici « de criză ». Acțiunile de reduceri bugetare, reflectate în restrângerea activităților din educație, au fost la început

doar « măsuri pentru economii bugetare », pentru ca apoi să devină componente ale « reformei educaționale ».

Atacul împotriva educației s-a generalizat căci s-a trecut de la „soluții de moment” la „concepții de perspectivă”, ideile distructive, provenind din lumea afacerilor, reușind să contamineze mediul educațional și academic

Concepția ce considera educația ca o necesitate socială, (continuare în pag. 2)

GREV și idealul educației

În 2010 s-a creat un grup de lucru numit “Educație pentru Viitor” (GREV) ce reunește realizatori dar și beneficiari ai activităților educaționale, sindicaliști ai diferitelor sindicate din învățământ, membri ai sindicatelor/asociațiilor studențești sau ai Comitetelor de Părinți.

Sub deviza “ Un viitor pentru educație - O educație pentru viitor ” GREV a inițiat și a participat la diferite acțiuni în susținerea principiilor de “egalitate și calitate în

educație pentru toți”.

Înființarea unei publicații de informare și dezbateră a participanților la procesul educațional, a activiștilor sindicali și sociali, interesați de apărarea drepturilor în educație și dreptului la educație, ar ajuta și ar motiva instituțiile, dar și organizațiile salariaților și beneficiarilor de educație, să mobilizeze cât mai mulți cetățeni în apărarea acestor drepturi.

Redacția

În acest număr

**Solidaritate
și acțiune** p. 10

**Acțiune
civică** p. 11

**Rătăciți în
școală** p. 2

**Realități și
perspective** p. 5

**Resurse
didactice** p. 7

**Școala
istoriei** p. 12

Istoria școlii p. 14

ANUNȚ

Pagina web a publicației noastre este în construcție de aceea pentru colaborarea la revistă va rugăm să contactați redacția pe adresa de e-mail : educatie.info@yahoo.com.

Va vom comunica pe adresa de e-mail modalitățile de transmitere a materialelor propuse spre publicare.

Un viitor pentru educație

Școala românească în derivă

(continuare din pag. 1)

iar accesul la educație ca un drept al tuturor, a fost inițial amputată de restricții bugetare.

În vorbe, inclusiv în textul constituției și în legile din domeniul educației, învățământul a rămas o prioritate și unul din drepturile esențiale.

În fapte-adică în programele de finanțare - în fața realităților crizei economice, devenite cronice în societatea românească, se manifesta indiferența și resemnarea față de degradarea învățământului românesc.

Procesul degradării sistemului educațional s-a materializat în principal prin subfinanțarea acestui sector, prin impunerea unor soluții de finanțare „extrabugetare” sau prin acceptarea unor structuri private -în principal în învățământul superior dar cu o pondere crescândă și în învățământul preuniversitar - menite să suplinească lipsurile din educație.

În prima fază, aceste elemente au generat și o anumită stare de spirit. Autoritățile publice, la nivel local și național, au privit educația ca o necesitate, dar o problemă suplimentară, sâcâitoare, ce putea fi amânată și care trebuia să fie rezolvată de „alții”.

La nivelul masei de „beneficiari” ai sistemului educațional, s-a menținut respectul față de valorile educației, dar s-a dezvoltat ideea că pentru o perioadă de timp rolul sistemului educațional și valorile promovate în cadrul acestuia vor avea o importanță diminuată în existența indivizilor și în funcționarea societății.

La nivelul personalului din educație valorile educației au rămas intacte, atât în privința rolului educației în context social, cât și în privința exigenței în procesul educațional.

Abaterile de la aceste principii au fost categoric condamnate, în teorie, deși uneori, în practică, au fost tolerate, fiind considerate trecătoare.

Noua viziune în educație

Iată însă că, în ultimii ani, dominația economiei de piață și sfânta lege a profitului economic, au pus stăpânire pe societatea românească, iar viziunile privind locul și rolul educației s-au răsturnat, marcând o nouă fază în degradarea învățământului românesc.

În cadrul diferitelor forme de educație, sistemul educației formale dominat de instituțiile publice de învățământ-a avut întotdeauna rolul cel mai important, față de celelalte structuri participante la acest proces. În ultimele două decenii însă, școala a rămas aproape în exclusivitate spațiu unde se face educație, în sensul valorilor durabile ale conviețuirii sociale, în vreme ce structurile de educație non formale s-au adaptat la regulile pieței-care nu realizează profit direct și imediat doar din educație- pe când în spațiul educației informale-sub imperativul legii profitului-au dispărut total valențele educative. Și acest proces distructiv continuă, căci s-a amplificat tendința de a ignora, aproape

în totalitate, aspectul „educativ” al școlii, limitându-se rolul acestuia doar la instruire și formare profesională.

Ca urmare, o nouă stare de spirit se manifestă, astfel că educația nu mai este considerată o necesitate socială, ci o problemă personală, legată aproape exclusiv de accesul pe piața forței de muncă.

Promovarea comportamentului social responsabil, pregătirea pentru participare și integrare în viața socială, sunt lăsate în seama indivizilor, a instituțiilor de ordine, a instituțiilor sociale sau a unor structuri private, cu caracter filantropic și educativ.

Școala a devenit ținta atacurilor din toate direcțiile: patronatul, mediile academice și politice și chiar reprezentanți sau grupuri din cadrul sistemului educațional, __condamnă incapacitatea sistemului de educație.

Soluțiile propuse nu sunt însă menite să corecteze și să dezvolte sistemul, într-o perspectivă de lungă durată, ci să-i asigure o supraviețuire pe termen scurt, la limită, abandonându-se componente, structuri și valori care pot da o perspectivă de viitor educației.

Este tot mai evidentă politica guvernanților: realizarea unui sistem public care să absoarbă fonduri cât mai puține, să consume cât mai puțin timp și energie din partea autorităților și să ofere doar o spoială de învățătură pentru majoritatea cetățenilor. În același timp, se mizează pe crearea unor structuri paralele, selective, foarte restrânse și rezervate doar anumitor categorii sociale privilegiate, în care să se realizeze o educație de calitate, aceste structuri formându-se în sistemul public de învățământ, dar mai ales în sectorul privat.

Noile „valori” în educație

De curând școala a devenit ținta tuturor criticilor. Mediul de afaceri, mediul academic și politic acuză la unison sistemul educației de ineficiență, de risipă de fonduri, de incapacitate de adaptare. Mediul industrial și financiar aflate într-o continuă criză-care s-a agravat în ultima vreme- prin intermediul politicului sau chiar al mass-media, cer un învățământ care să aibă „costuri reduse” și în același timp să fie adaptat actualului război economic necruțător, ce se poartă în lume.

Astfel „calitate” și „performanță” înseamnă doar flexibilitatea sistemului școlar, diversitate și adaptabilitate a mâinii de lucru, pregătire pentru utilizarea noilor tehnologii.

Atingerea acestor obiective-fără a se majora bugetul-este planificată prin organizarea școlii în unități mai mari prin comasare, cu nivel și mai ridicat de specializare-limitare, de autonomie-abandonare și de selecție-excludere.

Silviu Șomîcu

Rătăciți în școală

Abuzurile, derapajele morale și sfidarea legii, ce caracterizează sistemul actual, au pătruns și în domeniul educației. Era inevitabil acest fenomen, căci școala nu este separată cu un perete de oșel de restul societății. Dar astfel de întâmplări nu sunt definitorii pentru cei care cred în educație și le resping fără șovăială, ca și pe autorii lor, „rătăciți” în școală.

Cartea cu gunoi

Scandalurile pe teme sexuale, de violență, mită, abuzuri, în care sunt implicate cadre didactice, sunt redade pe larg agențiile de presă, dar s-a atins și un anume rafinament în domeniu. S-a trecut de la comiterea unor fapte reprobabile la „teoretizarea” lor, la diseminarea unor astfel de experiențe prin lucrări pretins literare.

Sub titlul „Nefinisate opere postume” directorul adjunct al Colegiului Național „Iulia Hașdeu” din Lugoj, Horațiu Suciu, a lansat cu mare fast o carte autobiografică, ce conținea mai multe pasaje pornografice și a declarat că le-o dedică elevilor săi.

Inspectorul școlar general de Timiș, Cornel Petroman, l-a suspendat din funcție pe Suciu iar după finalizarea unei anchetei ministrul educației, Ecaterina Andronescu, a evocat posibilitatea ca dascălul lugojean să fie chiar exclus din învățământ, cazul său fiind analizat de o comisie de cercetare disciplinară.

Mihai Răducu

Legea educației și reforma statului

În România ultimilor ani (mai ales după 2009), politica educațională urmărește obiective încadrate în ceea ce un important personaj politic numește „reforma statului”. Această „reformă a statului” s-a clădit prin adoptarea, mai ales prin procedura numită „asumarea răspunderii” a unui mare număr de legi extrem de importante pentru funcționarea societății românești.(1)

tradiționale;

- Îndeplinirea acestor funcții de către organizații private, care ar urma să beneficieze de bani publici (vezi Legea Educației Naționale, care la articolul 9 alin. 2 stipulează: „Statul asigură finanțarea de bază pentru toți preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul general obligatoriu de stat, particular și confesional acreditat. De asemenea, statul asigură finanțarea de bază pentru

localități izolate, cu un număr restrâns de elevi, dar care au dreptul la educație, conform Constituției României. Din cauza faptului că sunt puțini elevi pe un nivel de studiu, mulți copii din satele românești fac carte „la simultan”.

Tot în numele economiilor la buget, s-au închis un mare număr de școli (circa 1000 de unități școlare). În virtutea noii legi a educației, în toamna anului 2012 școlile cu mai puțin de 300 de elevi ar trebui desființate, altfel nu mai primesc finanțare din partea Ministerului Educației; sunt salvate doar acele școli ale căror cheltuieli de funcționare (inclusiv salariile profesorilor) ar fi suportate de autoritățile locale.(4) Dezavantajele închiderii unor școli sunt mari: copiii sunt obligați să facă naveta pentru a urma studiile; în caz de situații speciale (de exemplu căderi masive de zăpadă) copiii ar fi obligați să stea acasă etc. Anumiți locuitori din mediul rural consideră că desființarea școlii ar aduce atingere prestigiului și identității localității lor.(5) Ca să nu mai spunem de faptul că statul trebuie să garanteze dreptul la educație pentru fiecare cetățean, chiar dacă acesta locuiește într-o zonă izolată.

Baza politicilor educaționale din România ar fi trebuit să fie Pactul Național pentru Educație semnat la 5 martie 2008 de către reprezentanții partidelor politice, a Academiei Române, a diferitelor organizații profesionale etc. Din nefericire, dincolo de o serie de principii generoase (modernizarea sistemului și a instituțiilor de educație, realizarea educației obligatorii de 10 ani, descentralizarea), Pactul conține și prevederi care nu s-au respectat (alocarea a 6% din PIB pentru educație) sau sunt inaplicabile (principiul „finanțarea urmează elevul/preșcolarul”).(6)

Legea Educației Naționale, prin care se exprimă politica educațională în statul român, a fost adoptată prin asumarea răspunderii de către guvernul României la 28 octombrie 2010. După ce a fost promulgată de președintele României, a fost publicată în Monitorul Oficial drept Legea nr. 1/2011.

Motivale declarate pentru care a fost elaborat un nou act legislativ privind educația au fost enumerate de Raportul Comisiei prezidențiale pentru învățământ,

(continuare în pag.4)

Foto: Ensecoc

„Începe să se contureze destul de clar că finalitatea o reprezintă crearea unei administrații publice minimaliste și transferul de responsabilitate către corporațiile private. Cu alte cuvinte, organizarea statală, așa cum o cunoaștem, va înceta să existe. Sănătatea, educația, apărarea, poliția, asigurările și pensiile, transporturile, sistemul energetic și, în general, toate serviciile oferite în mod tradițional de către stat vor fi privatizate. Își vor permite astfel de servicii numai cei care își vor putea asigura venituri suficiente pe cont propriu. În acest timp, o mare parte din populație nu își va mai putea satisface nici măcar nevoile primare, ceea ce va echivala cu o condamnare la sărăcie, și poate chiar la moarte. Este un scenariu la care, din păcate, deja asistăm neputincioși. Oare asta este „reforma statului”, pentru care au votat milioane de români?”(2)

În lumina celor spuse mai sus, prin „reforma” sau „modernizarea” statului, se urmăresc următoarele obiective:

- Scăderea cheltuielilor statului, care nu-și mai îndeplinește funcțiile

învățământul profesional și liceal acreditat de stat, particular și confesional, precum și cel postliceal de stat. Finanțarea se face pe baza și în limitele costului standard per elev sau per preșcolar...”).

Așadar, în domeniul învățământului, se urmărește reducerea cheltuielilor prin desființarea unui mare număr de școli și, mai ales, prin reducerea numărului de profesori din sistemul de stat. Coroborat cu finanțarea per elev a școlilor private, rezultă foarte clar obiectivele legii educației: sprijinirea învățământului privat în detrimentul celui de stat.

În legătură cu disponibilizarea personalului din educație, motivația pentru această măsură a fost următoarea: „În memorandumul cu Banca Mondială [august 2009], însă, se arată că, spre deosebire de Germania sau de Franța, unde media este de 22 de elevi la clasă, în România, aceasta este de doar 20,6 elevi și continuă să scadă.”(3) Ce nu ia în considerație Banca Mondială este că în România există școli în mediul rural, uneori în

Structura anului școlar 2012-2013, stabilită prin ordinul 3635/2012

Începerea școlii decalată cu o săptămână
Școala Altfel se va numi "Să știi mai multe, să fii mai bun!"

Anul școlar 2012 – 2013 va avea 36 de săptămâni, însumând 178 de zile lucrătoare.

Elevii din învățământul preșcolar și primar vor fi în vacanță în perioada 5 nov – 11 nov, cu o săptămână mai târziu decât se stabilise inițial.

Anul școlar se structurează pe două semestre după cum

urmează:

Semestrul I

Cursuri –luni, 17 septembrie 2012–vineri, 21 decembrie 2012.

În perioada 5-11 noiembrie 2012, clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar sunt în vacanță.

Vacanța de iarnă

sâmbătă, 22 decembrie 2012–duminică, 13 ianuarie 2013

Semestrul al II-lea

Cursuri–luni, 14 ianuarie 2013–vineri, 5 aprilie 2013

Vacanța de primăvară sâmbătă, 6 aprilie 2013 – duminică, 14 aprilie 2013
Cursuri–luni, 15 aprilie 2013–vineri, 21 iunie 2013

Vacanța de vară sâmbătă, 22 iunie 2013 – duminică, 15 septembrie 2013

La clasa a VIII-a, anul școlar are 36 de săptămâni cu 35 de săptămâni de cursuri și o săptămână pentru evaluarea națională.

Cursurile claselor a VIII -a se încheie la data de 14 iunie 2013.

Săptămâna 1–5 aprilie 2013 din semestrul al doilea e dedicată **a c t i v i t ă ț i l o r** extracurriculare și extrașcolare, în cadrul programului numit „Să știi mai multe, să fii mai bun!”, cu un orar specific.

Tezele din semestrul I al anului școlar 2012-2013 se susțin, de regulă, până la data de 30 noiembrie 2012.

Tezele din semestrul al II-lea se susțin, de regulă, până la data de 25 mai 2013

Legea educației și reforma statului (continuare din pag.3)

prezidată de fostul ministru al Educației, Mircea Mică (6 iulie 2007): „Menținerea actualului sistem de învățământ din România pune în pericol competitivitatea și prosperitatea țării. Acest sistem are patru mari probleme: este ineficient, nerelevant, inechitabil și de slabă calitate.”(7)

„Sistemul de învățământ actual este inechitabil. Un sistem de învățământ este echitabil dacă asigură elevilor aceleași oportunități de învățare și de rezultate, indiferent de mediul socio-economic sau cultural din care provin. Din păcate, în România, în ciuda intervențiilor de până acum, se mențin inechități flagrante.”(8) De exemplu, copiii din mediul rural au șanse mult mai reduse de a-și continua studiile liceale.

Marea problemă o constituie faptul că, după părerea noastră, analiza realizată de către Comisia prezidențială pentru învățământ este superficială și nu ține cont de întreaga complexitate a situației economico-sociale a țării noastre (sărăcia, plecarea cetățenilor în străinătate, lipsa motivației la învățătură, hipertrofierea sistemului de învățământ superior, degradarea statului social al profesorilor etc).

Este învățământul privat o soluție pentru România?

Am arătat că noua lege a educației sprijină învățământul privat, în concordanță cu așa numită „reformă a statului”.

Unul dintre cele mai performante sisteme educaționale din lume este cel din Finlanda. Ceea este însă interesant este faptul că, în Finlanda învățământul este de stat. „Sunt permise liceele private, dar perceperea de taxe de studiu este interzisă. Puținele astfel de licee sunt finanțate de firme, în speranța că vor îndrepta elevi valoroși spre sectorul lor de activitate. Educația primară și secundară este finanțată integral de structurile guvernamentale locale...”(9) „...Finlanda este țara cu cele mai mici diferențe între școli. Adică școlile din mediul rural au punctaje foarte apropiate de cele din marile orașe.”(10) Cu alte cuvinte, Finlanda a rezolvat problema inechității sistemului de învățământ. În același timp însă, în România, așa cum am demonstrat mai sus, învățământul privat este sprijinit în detrimentul celui de stat. Rezultatul va fi că susținerea învățământului privat, pe care o promovează recenta lege a educației în România, va înrăutăți inechitatea ce caracterizează învățământul, întrucât o mare deficiență a învățământului privat este că se creează o discriminare între copii. De asemenea, învățământul privat are drept scop câștigul

financiar pentru inițiatori.(11) fapt care nu mi se pare normal pentru un domeniu atât de nobil și important precum educația.

Valentin Băluțoiu
Colegiul Național „Carol I”, Craiova

(1)Iată unele legi adoptate prin asumarea răspunderii:

1. Legea Educației Naționale – Legea nr. 1/2011– M.O. Nr.18/2011
2. Codul Muncii – Legea nr. 40/2011- M.O. Nr.225/2011
3. Codul Civil – Legea nr. 71/2011- M.O. Nr.409/2011
4. Codul Penal – Legea nr. 202/2010– M.O. Nr.714/2011
5. Legea asistentei sociale – Legea nr. 292/2011- M.O. Nr.905/2011
6. Legea salarizării unice – Legea nr. 329/2009- M.O. Nr.751/2009
7. Legea dialogului social – Legea nr. 62/2011- M.O. Nr.322/2011
8. Legea privind promovarea judecătorilor la ICCJ – Legea nr. 300/2011- M.O. Nr.225/2011 etc.

(2)Claudia Ion, *Mai este România o țară suverană?*, în <http://www.cotidianul.ro>, 23 octombrie 2010.

(3)*Banca mondială: România are prea mulți profesori*, <http://www.ziare.com>, 22 aug. 2009.

(4)Dan Zavaleanu, *Haosul din învățământ nu se oprește. Școlile cu mai puțin de 300 de elevi trebuie comasate*, în <http://www.cotidianul.ro>, 28 februarie 2012.

(5)Idem.

(6)*Pactul Național pentru Educație*.

(7)*România educației, România cercetării, Raportul Comisiei Prezidențiale pentru analiza și elaborarea politicilor din domeniile educației și cercetării*.

(8)Idem

(9)Idem.

(10)Idem.

(11)Scriitorul George Orwell surprindea în anii '30 ai sec. XX această mare deficiență a învățământului privat: „Că veni vorba, în Anglia sunt foarte multe școli particulare... Și deși unele dintre ele sunt mai bune decât altele și o parte dintre ele sunt, probabil mai bune decât școlile municipale cu care concurează, toate au la bază un rău fundamental; și anume, faptul că până la urmă, unicul lor scop e cel de a face bani. Deși nu sunt câtuși de puțin ilegale, sunt întemeiate în exact același spirit cu care cineva ar deschide un bordel sau o bursă de pariuri ilegale.” (George Orwell, *O fată de preot*, Iași, 2011, pag. 288-290).

Realități și perspective

Bilanț pozitiv la olimpiadele internaționale

Școala românească are încă resurse. În competițiile internaționale elevii noștri au obținut rezultate remarcabile

Locul doi pe națiuni la Olimpiada Internațională de Geografie

Lotul olimpic al României a reușit performanța de a obține patru medalii și de a se clasa pe locul doi pe națiuni la Olimpiada Internațională de Geografie, desfășurată în perioada 21 - 27 august 2012 la Köln, Germania.

Dintre cele patru medalii câștigate, două au fost de aur, una de argint și una de bronz.

Medaliile de aur au fost câștigate de *Popa Constantin* (clasa a XII-a/ Colegiul Național „Nicu Gane” din Fălticeni, Suceava) și *Ursică Ștefania* (clasa a XII-a /Colegiul Național „Mihai Viteazul” din Sfântu Gheorghe, Covasna).

Medalia de argint a fost obținută de *Găman Miruna Andreea* (clasa a XII-a /Colegiul Național, „Alexandru Ioan Cuza” din Ploiești, Prahova), iar cea de bronz i-a revenit lui *Tomenko Traian* (clasa a XI-a/ Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu” din București, sectorul I).

Patru medalii la Olimpiada Internațională de Chimie

Componentii lotului olimpic al României au cucerit o medalie de aur, două medalii de argint și o medalie de bronz la a 44-a ediție a Olimpiadei Internaționale de Chimie, desfășurată în perioada 21 - 29 iulie 2012, la Washington (Statele Unite ale Americii).

Palmaresul este superior celui de anul trecut, compus din trei medalii de argint și o medalie de bronz.

Câștigător al unei medalii de argint la ediția precedentă, *Vlad Băcăuanu*, absolvent al clasei a XII-a la Liceul Internațional de

Informatică din București, și-a depășit performanța anterioară și a obținut medalia de aur.

Medaliile de argint au revenit *Mariei Andreea Filip* (clasa a X-a/ Liceul Internațional de Informatică din București) și lui *Alexandru Paraschiv* (clasa a XII-a/ Colegiul Național „Sfântul Sava” din București), în timp ce medalia de bronz a ajuns la *George Silviu Baltac* (clasa a XII-a/ Liceul Teoretic „Neagoe Basarab” din Oltenița, județul Călărași). La ediția din acest an au participat 282 de concurenți din 78 de țări.

Lotului olimpic la chimie

Locul I în Europa la Matematică

Olimpicii români au cucerit șase medalii la a 53-a ediție a Olimpiadei Internaționale de Matematică, desfășurată la Mar del Plata (Argentina), în perioada 4-16 iulie 2012.

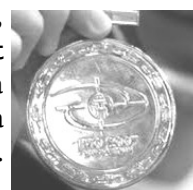
Multiplu medaliat la competițiile regionale și internaționale de profil, *Omer Cerrahoglu*, absolvent al clasei a X-a la Colegiul Național „Vasile Lucaciu” din Baia Mare, și-a trecut încă o medalie de aur în palmares.

A doua medalie de aur a fost cucerită de *Radu Bumbăcea*, absolvent al clasei a XII-a la Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu” din București, și el laureat în numeroase rânduri la aceleași concursuri.

Medaliile de argint au intrat în

posesia *Ioanei Tamaș* și a colegilor săi *Octav Drăgoi* și *Ștefan Ivanovici*, toți absolvenți în acest an ai Liceului Internațional de Informatică din București. Medalia de bronz i-a revenit lui *Ștefan Spătaru* (clasa a X-a, Liceul Internațional de Informatică din București).

La ediția din acest an au participat 548 de concurenți din 100 de țări. În ierarhia neoficială pe națiuni, România a ocupat Europa 10 la mondial.

România
locul I în
și locul
n i v e l

Olimpiada Internațională de Biologie

Elevii români participanți la a XXIII-a ediție a Olimpiadei Internaționale de Biologie, desfășurată în perioada 8-15 iulie (Singapore), au obținut un bilanț remarcabil: trei medalii de bronz și un certificat de merit.

Cele trei medalii de bronz au fost obținute de *Roxana Gabriela Sandu* (clasa a XII-a/ Colegiul Național „Iulia Hașdeu” din Lugoj, județul Timiș), *Victor Șerban* (clasa a XI-a/ Colegiul Național „Gh. Lazăr” din București - argint la ediția precedentă) și *Cristian Alexandru Bolunduț* (clasa a XI-a/ Liceul de Informatică „Tiberiu Popoviciu” din Cluj-Napoca).

Al patrulea component al lotului, *Laura Alexandra Antonaru* (clasa a XII-a/ Liceul Teoretic Ovidius din Constanța), a intrat în posesia unui certificat de merit.

Ediția curentă a reunit 236 de concurenți din 60 de țări.

Mihai Răducu

Realități și perspective

Examene pentru profesori

La data de 30 martie 2012, s-au publicat 6.692 de posturi didactice/catedre vacante pentru angajare pe perioadă nedeterminată, respectiv 31.539 de posturi didactice/catedre vacante/rezervate pentru angajare pe perioadă determinată.

La probele scrise pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate din învățământul preuniversitar, desfășurate în luna august, în 1.161 de centre de examen, s-au prezentat 28.373 de candidați (80,04%). Dintre aceștia, 40 de candidați au fost eliminați ca urmare a unor tentative de fraudă, iar 2.843 de candidați s-au retras (2.607 din motive personale, respectiv 236 din motive medicale).

Rata de promovare (cel puțin nota 5) la proba scrisă a concursului pentru ocuparea posturilor didactice vacante/rezervate din învățământul preuniversitar, din data de 2 august, după soluționarea contestațiilor, a fost de 82,15% (în creștere cu 1,75% față de rata

înregistrată înainte de depunerea contestațiilor - 80,40%).

Rezultatele finale după soluționarea contestațiilor admise indică următoarea situație: candidați cu note sub 5: 4.620 (17,85%), candidați cu note între 5 și 6,99: 8.454 (32,66%), candidați cu note între 7 și 10: 12.811 (49,49%). După soluționarea contestațiilor, numărul candidaților care au obținut nota 10 nu s-a modificat (220).

Au fost înregistrate 4.324 de contestații (16,70% din totalul candidaților care au obținut note la concurs), fiind admise 1.803 (41,31% din totalul contestațiilor depuse), din care 356 cu diminuarea notei inițiale, iar 1.447 cu creșterea notei inițiale. 477 de candidați, evaluați inițial cu note sub 5, au obținut note de 5 și peste 5 după soluționarea contestațiilor, iar alți 380 de candidați, evaluați inițial cu note sub 7, au obținut note de 7 și peste 7.

Înainte de formularea

Foto: Educetp

contestațiilor rezultatele au fost următoarele: 5.073 (19,60%) de candidați cu note sub 5, 8.372 (32,34%) candidați cu note între 5 și 6,99, respectiv 12.440 (48,06%) candidați cu note între 7 și 10.

În media de repartizare, nota obținută la proba scrisă a avut o pondere de 75% în timp ce nota obținută la proba practică sau la inspecția specială la clasă a avut o pondere de 25%. Pentru angajarea pe perioadă nedeterminată, candidații trebuiau să obțină minimum nota 7 (șapte) atât la proba scrisă, cât și la proba practică/inspecția specială la clasă.

Candidații care nu au obținut la inspecția specială la clasă sau la proba

practică minimum nota 7 (șapte) nu au putut ocupa posturi didactice/catedre vacante publicate pentru angajare pe perioadă nedeterminată. Pentru angajarea pe perioadă determinată, candidații trebuiau să obțină minimum nota 5 (cinci) atât la proba scrisă, cât și la proba practică/inspecția specială.

Repartizarea candidaților pe posturile pentru angajare pe perioadă nedeterminată a avut loc la nivelul centrelor de concurs în data de 13 august 2012, iar în data de 16 august 2012 a fost programată repartizarea candidaților pe posturile pentru angajare pe perioadă determinată, la nivelul centrelor de concurs.

Ana Grozavu

Pregătirea pentru clasa.....pregătitoare

Foto: Ensecco

La 27 august, au început primele sesiuni de formare la nivel național dedicate celor 8.000 de cadre didactice care vor preda la clasa pregătitoare. Sesiunile de formare se axează pe diseminarea informațiilor necesare activităților specifice de la clasa pregătitoare și sunt susținute de cele 194 de cadre didactice formate în cadrul proiectului

„Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii din clasele I-IV” - program de formare continuă de tip “blended learning” pentru cadrele didactice din învățământul primar, derulat de **M.E.C.T.S.**

Programul de formare

continuă pentru cadrele didactice care vor preda la clasa pregătitoare totalizează 134 de ore, dintre care 40 de ore față în față și 94 de ore on-line. Ambele programe sunt acreditate atât pentru formatori (10 credite profesionale), cât și pentru cadrele didactice implicate (34 credite profesionale transferabile).

Pregătirea ...

Curriculumul programelor de formare a fost elaborat de Universitatea din București și Softwin (partea de e-learning), parteneri în proiect.

Obiectivul general al proiectului este îmbunătățirea accesului și a participării cadrelor didactice din învățământul primar la oportunități de formare continuă bazate pe resurse digitale și pe cursuri de tip *blended learning* (față în față + on-line) în vederea susținerii formării de competențe-cheie la școlarii mici, prin organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare.

Îndeplinirea obiectivului se realizează prin implementarea programului de formare continuă:

„Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii din clasele I-IV” - program de formare continuă de tip «blended learning» pentru cadrele didactice din învățământul primar”, nivel I și nivel 2, având ca public-țintă formatori care vor fi implicați în dezvoltarea abilităților și competențelor ce țin de abordarea interdisciplinară a curriculumului pentru învățământul primar (clasa pregătitoare și clasele I-IV) și cadrele didactice care vor preda la acest nivel.

Andrei Bucurescu

Resurse didactice

Aspecte legate de noutățile din curriculumul fiecărei discipline la clasa pregătitoare

Ideea de bază a interdisciplinarității constă în faptul că, pe de o parte, aparatele conceptuale și metodologice ale mai multor discipline sunt utilizate în interconexiune, pentru a examina o temă sau o problemă dar, mai ales, pentru a dezvolta competențe integrate, transversale, cheie și interdisciplinare.

Integrarea curriculară, din perspectiva didactică, presupune asocierea diferitelor obiecte de studiu, din același domeniu sau din domenii diferite, în una și aceeași planificare a învățării. Sinonime pentru integrare: fuziune, armonizare, încorporare, unificare, coeziune.

Curriculum-ul pentru învățământul primar specific clasei pregătitoare reprezintă o noutate în învățământul românesc, fiind conceput astfel încât să respecte principiul continuității între nivelurile sistemului de învățământ și în vederea atingerii nivelului de performanță elementar în formarea competențelor cheie care determină profilul de formare al elevului (la sfârșitul clasei a doua).

Competențele de comunicare stau la baza formării celorlalte competențe și, în același timp, sunt dependente de acestea.

1) *De ce o disciplină numită Comunicare în limba română și nu Limba și literatura română?*

a) Denumirea de Limba și literatura română a fost înlocuită cu Comunicare în limba română ca o oportunitate de a realiza o deschidere a minții elevului spre alte sensuri ale disciplinei de studiu, un sens integrator, transdisciplinar.

b) Prezentă programă este un model comunicativ-funcțional ce accentuează o dată în plus centrarea pe competențe de comunicare, nu pe conținuturi lingvistice.

c) Nivelul de stăpânire a unei limbi (inclusiv a celei materne) este definit în funcție de „ceea ce stie să facă” elevul în diferite domenii de competență. În acest scop, sunt evaluate înțelegerea (ascultarea și citirea) și vorbirea

(participarea la conversație, discursul oral și scrierea).

2) *De ce o disciplină numită Matematică și explorarea mediului?*

a) Matematica și cunoașterea mediului au o multitudine de aspecte comune, iar studierea acestor două discipline într-un program logic, coerent asigură premisele învățării logice a conținuturilor care trebuie abordate.

b) Integrarea celor două discipline ușurează procesul de asimilare și formează competențele cheie necesare parcurgerii traseului educațional.

c) Contextualizarea învățării prin referire la realitatea înconjurătoare sporește profunzimea înțelegerii conceptelor și a procedurilor utilizate.

3) *Educația pentru societate*

a) Este o disciplină nouă prin încadrarea ariei curriculare Om și societate în curriculum-ul de clasă pregătitoare.

b) Disciplina Educație pentru societate îmbină, prin conținuturile și activitățile propuse, elemente de educație civică, istorie familială și comunitară, geografie locală.

c) Disciplina asigură coerența dezvoltării curriculare între nivelurile sistemului de învățământ.

4) *De ce Arte vizuale și Lucrul manual?*

a) Domeniul artelor vizuale acoperă: pictura, desenul, grafia, fotografia artistică, sculptura, arhitectura etc. Toate acestea sunt prezente în cotidian și omul se raportează la ele. Educația plastică limita sfera preocupărilor și intereselor copiilor.

b) Denumirea de Lucru manual dorește să mute accentul de pe însușirea diverselor tehnici și dezvoltarea unor abilități practice, pe formarea caracterului.

c) Programa de Arte vizuale și Lucrul manual propune un demers centrat pe dezvoltarea gândirii și pe dezvoltarea posibilităților de comunicare interumană extraverbală, prin imagine, folosind trăirea artistică și contribuind astfel la

(Continuare în pag. 8)

Resurse didactice

Aspecte legate de noutățile(continuare din pag. 7)

conturarea profilului de formare la finele Ciclului de achiziții fundamentale.

5) De ce Muzică și mișcare?

a) Simulează manifestarea expresivă a elevului -reacția spontană și naturală a copilului este mișcarea. Când aude un dans popular, sau alt gen de muzică săltărească schițează gesturi de dans, bătând din mâini și din picioare.

b) Reduce diferența contraproductivă dintre școală și viață - elevul este motivat în spațiul școlar să învețe prin contactul cu un mediu prietenos, care îi valorifică exprimarea personală și creativă.

c) Asocierea muzicii cu mișcarea, creează mare varietate în lecțiile de muzică și dă posibilitatea tuturor copiilor să exprime în mod concret ceea ce simt și ceea ce înțeleg.

6) De ce o disciplină numită Dezvoltare personală?

a) Calitățile unice pe care le are fiecare persoană: aptitudini, abilități, talente, nevoi, valori, interese, stilul de viață încep să se creioneze din perioada copilăriei

timpurii.

b) Sub formă de joc, copiii învață cum le place mai mult să învețe, ce este încrederea în sine, cum să-și exprime emoțiile, modalitățile concrete de a relaționa cu familia și prietenii, își formează abilități și chiar atitudini față de muncă.

c) Metodele și tehnicile folosite vor avea ca scop: explorarea de situații noi, provocarea unor comportamente și emoții pentru diagnosticarea unei probleme, antrenarea în găsirea soluțiilor.

Modelul curricular centrat pe competențe răspunde mai bine cerințelor actuale ale vieții profesionale și sociale, ale pieței muncii, grație construirii demersurilor și influențelor didactice în perspectiva dobândirii de către elevi a unor achiziții integrate, care răspund în mod aplicat, pragmatic cerințelor sociale exprimate în termeni de achiziții finale ușor evaluabile.

Prof. inv. primar
Viorica Vasile
Șc.nr.12 „Decebal”
Craiova

Planul-cadru de

învățământ

pentru învățământul primar, ciclul achizițiilor fundamentale - clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a

Aria curricu ară/Disciplină	CP	Clasa I	Clasa a II-a
I. Limbă și comunica- re	4-8	5-8	5-8
Comunicare în limba română	4-6	5-6	5-6
Opționale*	0-2	0-2	0-2
II. Om și societate	2-3	2-3	2-3
Educație pentru so- cietate	1-2	1-2	1-2
Religie	1	1	1
Opționale	0-1	0-1	0-1
III. Matematică și științe ale naturii	4-5	4-5	4-5
Matematică și ex- plorarea mediului	4-5	4-5	4-5
Opționale	0-1	0-1	0-1
IV. Arte și tehnologii	3-5	2-4	2-4
Arte vizuale și lucru manual	2-3	1-2	1-2
Muzica și mișcare	1-2	1-2	1-2
TIC (Jocul cu calcu- latorul)	0-1	0-1	0-1
Opționale	0-2	0-2	0-2
V. Sănătate și mo- tricitate	2-4	2-4	2-4
Educație fizică și sport	2-3	2-3	2-3
Opționale	0-2	0-2	0-2
VI. Consiliere și ori- entare	1-2	1-2	1-2
Dezvoltare personală	1-2	1-2	1-2
Opționale	0-1	0-1	0-1
Opționale integrate	0-4	0-4	0-4
Nr. total de ore în trunchiul comun	16	16	16
Nr. minim de ore pe saptămană	18	18	18
Nr. maxim de ore pe saptămană	20	20	20

Formarea interculturală – un nou statut al învățătorului

Promovarea interculturalității în toate elementele sistemului de învățământ reprezintă un demers care vizează dezvoltarea unei școli a șanselor egale, care să aducă în spațiul său respect, comunicare, respingerea segregării, a inegalității sau discriminării. Factorii centrali ai acestui demers sunt cadrele didactice, ei fiind cei aflați foarte aproape de copii și au un rol fundamental în evoluția lor. Însă, nepregătiți și nesușinuți suficient, aceștia pot deveni, fie și involuntar, frâne în procesul de construire a unei școli democratice, nediscriminante, interculturale. Prin urmare, chiar și pentru conservatori, devine evident că învățătorii nu pot fi lăsați să se descurce singuri în angrenajul unei clase bogat interculturale, fără formare prealabilă.

În acest context, se conturează câteva direcții de analiză:

1. Ce competențe trebuie să aibe un învățător pentru a obține un „calificativ” maxim la interculturalitate?

a) să fie o persoană deschisă către ceilalți și către diversitate culturală; să manifeste empatie, să fie preocupată de cunoașterea și stăpânirea propriilor stereotipuri, să interacționeze cu ușurință și echilibru cu persoanele care aparțin altor etnii.

b) să aibe abilități de comunicare interculturale; altfel spus, să stabilească cu rapiditate raporturi interumane; să relaționeze cu persoane aparținând altor medii; să rezolve cu rapiditate erorile de comunicare; în clasa de elevi, trebuie să decodifice adecvat comunicarea non-verbală, ca o componentă a mesajului, căci „predarea este într-o mare măsură, o expresie a comunicării” (Asanta, 1992).

c) să fie un bun specialist, un bun practician, un bun pedagog; acest lucru se „traduce” prin a fi un dascăl bine pregătit, să te naști cu tact și spirit pedagogic; să gestionezi echilibrat clasa, să reducă cât de mult se poate, sursele de anxietate ce decurg din interculturalitate; Lipman a observat că, dascălii de succes erau cei care vedeau punctele tari ale elevilor, acolo unde ceilalți vedeau puncte slabe/deficiențe sau, așa cum spunea Fueyo și Bechtol (1999) „neacceptarea eșecului școlar ca opțiune”.

d) să fie un practician reflexiv și proactiv, cu alte cuvinte, acest lucru înseamnă să fie dispus să-și revizuiască și să-și îmbunătățească permanent activitatea. Un dascăl reflexiv este acela care se va preocupa permanent de găsirea de soluții noi de dezvoltare, va încerca mereu să iasă din rutina zilnică și din rezolvările standardizate și obosite prin repetare ale diferitelor situații didactice. Un astfel de învățător este cel care nu spune imediat „nu se poate”, ci „și dacă

totuși”sau, „cum se poate altfel”.

2. O altă direcție de analiză este formarea pentru interculturalitate.

Profilul dascălului intercultural este „creionat” în instrumentări metodologice specifice și în schimbări atitudinale de profunzime. De aceea, formarea pentru diversitate trebuie să abordeze mai multe planuri: cognitiv, instrumental-metodologic, expresiv.

În plan cognitiv, formarea pentru interculturalitate privește aprofundarea cunoștințelor privitoare la drepturile omului, de a reflecta, a trăi și a acționa în contextul în care se situează publicul cărui i se adresează, de a regândi cunoștințele în vederea interacțiunilor din care rezultă realitatea. Este știut faptul că, necunoașterea conduce la formarea prejudecăților și a gândirii preconcepute.

Dimensiunea instrumental-metodologică presupune „înzestrarea” cadrelor didactice cu acele metode favorabile promovării echității, colaborării, valorizării individuale în spațiul școlar. „Nu există propriu-zis o metodologie, o pedagogie anume pentru a asigura o educație interculturală, ci doar mijloacele care sunt capabile de a dezvolta o dinamică interculturală. Nu trebuie înlăturat tot ceea ce a fost până acum, ci trebuie acordată prioritate și acelor mijloace capabile a promova drepturile omului și trebuie lărgite perspectivele solidarității, făcându-le mai concrete și mai puțin limitate” (Rey, 1999, pag. 187).

Latura expresivă reprezintă cristalizarea unor mentalități democratice care să le permită educatorilor să experimenteze forme eficiente de comunicare, de expresie, de asumare a responsabilităților.

3. A treia direcție analizată este autoformarea pentru interculturalitate.

Orice formare, care nu e însoțită de autoformare, de participare autoreflexivă, are mari șanse să fie sortită eșecului. Pentru a ilustra această idee, Sonia Nieto (1999) identifică câteva sfaturi necesare acelor care îmbrățișează cariera didactică.

Primul sfat: să exerseze diferite comportamente în contexte pluraliste; acest lucru înseamnă informare despre specificul, experiențele și evenimentele altor popoare.

Al doilea sfat: să ia în calcul propria expunere la situații de discriminare și prejudecată, experiență inevitabilă pentru demararea unui proces de autoformare. Adicional acestor pași, drumul către dezvoltarea propriei interculturalități trebuie să includă perceperea realității prin diferite perspective, știut fiind că, nu există doar un singur răspuns corect,

cel al majorității, ci o multitudine de (continuare în pag. 10)

Resurse didactice

Formarea...(continuare din pag. 9)

puncte de vedere. Acești pași conduc către un nou statut de învățător, format în manieră interculturală, integrând schimbări de personalitate:

Modificări de atitudini, concepții, mentalități, convingeri.

Experimentarea unor noi trăiri afective

Revalorizarea normelor, modelelor și trăirilor de natură morală, politică, științifică.

Reorientarea raționamentelor și judecăților valorice

Învățarea unui nou comportament interpersonal și învățarea unor noi stiluri interacționale

Învățarea unor strategii de autocunoaștere și intercunoaștere

Capacitatea de a valorifica toate aceste caracteristici proprii și de a le propune ca noi referințe și elevilor (Cucoș, 2000, pag.205).

Trecând prin astfel de etape și integrând cumulativ elemente de deschidere către diversitate, un dascăl se poate considera un profesionist, ce merită un calificativ maxim. Este un drum istovitor, dar motivant, îndelungat, dar provocator. dar mai ales este vorba de un proces inevitabil, căci în dinamismul structurilor școlare actuale, interculturalitatea devine o nouă formă de „alfabetizare” importantă deopotrivă pentru toți actorii sociali.

**Prof. IPP- Minodora Elena
Farfara,
Școala nr. 12,,Decebal” Craiova**

Bibliografie

- Asante, M.K., 1992, *Afrocentric curriculum, Educational Leadership*, 49.
- Cucoș, C., 2000, *Educația, Dimensiuni culturale și interculturale*, Polirom, Iași.
- Rey, M., 1999, *De la o logică „mono” la logica de tip „inter”, piste pentru o educație interculturală și solidară*
- P., Perregaux, C., Rey, M., 1999, *Educația interculturală, Polirom, Iași.*
- Fueyo, V., Bechtol, S., 1999, *Those Who*

Solidaritate și acțiune

Activitatea sindicatelor universitare vizează și calitatea procesului de învățământ

Prin hotărârea instanței de judecată sindicatele universitare au obținut recunoașterea reprezentativității.

În același timp Uniunea Sindicatelor Universitare din Universitatea din Craiova a angajat un dialog cu noua conducere a universității nu doar pentru drepturile salarialelor ci și pentru creșterea performanțelor instituției.

Într-o preocupare sindicalistilor se află și clasarea Universității în categoria B pe care o consideră sub potențialul de cercetare real al acesteia.

De altfel și noul rector, Prof.univ.dr. Dan Claudiu Dănișor, referitor la aceasta a afirmat că:

“Potențialul de cercetare al Universității este mai mare decât cel rezultat din evaluarea făcută anul trecut.

Clasarea Universității în categoria B a fost determinată de introducerea Universității din Craiova în categoria universităților comprehensive și generaliste. Era normal să se creeze o categorie separată pentru universitățile

compozite: Craiova, Brasov, Constanța, Oradea etc., categorie în care ne-am fi plasat pe prima poziție.

În privința ierarhizării programelor de studii, criteriile (care au fost date publicității la sfârșitul ierarhizării, deci după strângerea datelor de la universități) sunt subiective și incorecte. De altfel, domnul prorector Dan Popescu a demarat o acțiune de analiză a acestor criterii, care va fi extinsă la nivelul departamentelor, pentru identificarea unor propuneri concrete de modificare a acestor criterii și transmiterea acestor propuneri la MECS.....

.....Conform art. 194(4) din Legea 1/2011, “evaluarea ... instituțiilor de învățământ superior se face periodic, la inițiativa MECS sau a universităților”. Cred că, după ce facem o centralizare a datelor necesare pentru evaluare, care să ne mulțumească, ar trebui să cerem noi reevaluarea și refacerea clasificării făcute în baza art. 193(4) din Lege.”

Adrian Dumitrașcu

TRIBUNALUL DOLOJ
SECȚIA CIVILĂ

Senta civilă nr. 160/2012
Ședința publică de la 25 Mai 2012
Complețul compus din:
PREȘEDINTE: Mișela Elena Negoiaș
Grefier: Georgea Drăgășin

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe petenta UNIUNEA SINDICATELOR UNIVERSITARE DIN UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA, prin președinte Băzdracă Nicu George, domiciliat în Craiova, str.:
județul Dolj, având ca obiect reprezentativitate sindicală.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă vicepreședintele N. Boteanu pe petență.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care reprezentantul petentei, arată la interpelarea instanței, că forma de organizare este federație sindicală și solicită admiterea acțiunii, apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 51 din Lg. nr. 62/2011.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei civile de față:

Prin acțiunea formulată la 11.05.2012, petenta UNIUNEA SINDICATELOR UNIVERSITARE DIN UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA, prin președinte Băzdracă Nicu George, organizație sindicală cu personalitate juridică a solicitat, ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se constate că organizația lor sindicală îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru obținerea reprezentativității la nivel de unitate.

A depus la dosar sentința civilă nr.3/US/2000 a Tribunalului Dolj de acordare a personalității juridice, s.c. nr.230/2009 a Tribunalului Dolj de modificare a actelor constitutive, declarație semnată de reprezentantul legal al sindicatului privind numărul total de membrii, dovadă privind numărul de angajați din unitate, dovada depunerii la Inspectoratul Teritorial de Muncă Dolj.

Analizând actele și lucrările dosarului, raportat la dispoz. art. 51-53 din Legea nr. 62/2011, instanța constată ca acțiunea este intermedietă, astfel că o va admite, pentru următoarele considerente:

Hotărârea instanței privind reprezentativitatea

FSLI face propuneri Ministerului Educației

Federația Sindicatelor Libere din 08.06.2012 privind mobilitatea învățământului a înaintat către MECS o serie de propuneri pentru personalul din învățământul preuniversitar menite să facă o serie de corecții la actele normative emise care au creat probleme în desfășurarea procesului instructiv-educativ sau au produs discriminări.

Adresa FSLI nr.1296/08.06.2012 înregistrată la MECS cu nr. 9939 din

personalului didactic, adresa FSLI nr.1297/08.06.2012 înregistrată la MECS cu nr. 9940/08.06.2012 privind deblocarea posturilor și adresa FSLI nr.1298/08.06.2012 înregistrată la MECS cu nr. 9941/08.06.2012 privind degrevarea de normă didactică pentru personalul de conducere din unitățile de învățământ preșcolar.

George Constantin

Solidaritate și acțiune

Sindicatul "Spiru Haret" continuă lupta !

Din unele surse sindicale am aflat ca Sindicatul Învățămintului Preuniversitar "Spiru Haret" pregătește acțiuni împotriva noilor guvernanți datorită Ordonanței nr. 17/ 23.08.2012 adoptate de acesta. În Ordonanță se prevede că : *"plata neefectuată a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești reprezentând drepturi de natura salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2012, se va realiza în aceleași condiții cu cele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, ale cărei dispoziții se aplică în mod corespunzător."*

Consecința acestei ordonanțe este că în sectorul bugetar și deci și în învățământ, diferențele salariale cîștigate prin judecată vor fi plătite eșalonat pînă în 2016 !

George Constantin

Constantin Lungulescu
Liderul SIP "Spiru Haret" Dolj

Privatizarea amenință lucrătorii poștali și drepturile cetățenilor

Conducerea Poștei Române a făcut deja mii de disponibilizări iar Sindicatul Lucrătorilor Poștali din România (SLPR) acuză conducerea Poștei Române de dezinformare și manipulare a opiniei publice de tentativa de intimidare a liderilor de sindicat și a salariaților, de încălcări ale Contractului Colectiv de Muncă. Într-un comunicat transmis presei, reprezentanții SLPR îl consideră mincinos pe directorului general al CNPR, Ion Smeeianu, ce susține că nu vor mai fi făcute disponibilizări colective sau reduceri salariale în 2012.

„Această afirmație mincinoasă este contrazisă fără drept de apel de documentele, pe care le atașăm acestui comunicat, prin care conducerea, temporară, a CN Poșta Română informează Sindicatul Lucrătorilor Poștali din România cu privire la intențiile de a reduce salariile și alte drepturi de natură salarială precum și de a proceda la concedieri colective și de a diminua cu 10% – 12% veniturile salariaților, prin impunerea – în virtutea noului Cod al muncii, contestat anul trecut de către PSD (partidul care deține Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale și C.N. Poșta Română) – a două zile 'libere' neplătite, conform articolului 52.3 din Codul Muncii. Am pus 'libere' între ghilimele deoarece peste 30% din salariați – factori poștali, șoferi ori agenți de însoțire – nu pot lua ziua liberă deoarece nu au înlocuitori, ceea ce înseamnă că în cele 2 zile muncesc însă nu sunt plătiți”, se menționează în comunicatul semnat de președintele

Acțiune civică

SLPR, Matei Brătianu.

Menționăm că după ce guvernele susținute de Traian Băsescu au adus la faliment Poșta Română, noii guvernanți intenționează să continue politica de jaf, inițiată anterior, prin privatizarea acestei companii deținute de stat.

Andrei Bucurescu

Atac la proprietatea publică și la locurile de muncă

Începînd din luna iunie sindicaliștii de la combinatul Oltchim au lansat o campanie de proteste fiind extrem de îngrijorati de situația critică în care se

află combinatul.

"In prezent, salariile lucrătorilor nu au mai fost plătite de două luni de zile, ca urmare a lipsei de fonduri, iar activitatea în combinat este practic blocată, după ce OMV a închis Arpechim și prin aceasta a blocat toate sursele de materie primă, esențiale pentru funcționarea Oltchim", se arată în comunicatul protestatarilor precizîndu-se:

"Consiliul General al Confederației Naționale Sindicale "Cartel ALFA" cere Ministerului Economiei și factorilor politici să găsească de urgență soluțiile care să ducă la reluarea activității în Combinatul Oltchim, astfel încât lucrătorii să-și poată păstra locurile de munca și să-și primească de îndată salariile restante".

Din păcate guvernul, în loc să-și asume răspunderea pentru combinatul unde deține majoritatea acțiunilor, intenționează să-l abandoneze privatizîndu-l, așa cum s-a procedat cu toată economia românească ce a fost astfel distrusă în ultimele două decenii, iar salariații aruncați în stradă.

Mihai Răducu

Scoala istoriei

23 august 1944

Mai este ziua de 23 august 1944 una încărcată de semnificații istorice? Ne mai face pe noi, românii, evocarea evenimentelor petrecute atunci să vibrăm cu gândul la prezentul și îndeosebi la viitorul mai apropiat sau mai depărtat al societății noastre? Iată doar câteva din întrebările care nu trebuie să ne lase indiferenți.

Ce ne spune o istorie obiectivă reconstruită cu privire la evenimentele de la 23 august 1944? O asemenea istorie ne trimite, înainte de toate, la fapte și procese istorice premergătoare care ar avea ca un prim „punct” de referință tot o zi de 23 august, dar a anului 1939. În acea zi, între zidurile maiestuoase ale Kremlinului, inima politică a fostei URSS,

se încheiau în miez de noapte convorbirile, evidente secrete, dintre ministrul de externe al Germaniei naziste Joachim von Ribbentrop și cel al fostei URSS de atunci Viaceslav Molotov. Iar în prezența lui I. V. Stalin, liderul PCUS și al statului sovietic, erau semnate mai multe documente printre care un tratat de

neagresiune între cele două puteri prin care părțile semnate se obligau să nu se stânjenească militar în cazul unui conflict european considerat mai ales de partea germană ca inevitabil după ce, vă reamintim, până la acea dată cel de al Treilea Reich ocupase Austria la începutul anului 1938, așa numitul Anschluss; cu acordul Franței și Marii Britanii, susținută și de Italia fascistă, Germania nazistă ocupaseră mai întâi o parte a Cehoslovaciei numită zona sudetă locuită în bună măsură de o minoritate națională germană iar în martie 1939 întreaga Cehoslovacie, fără ca Anglia, Franța să se opună.

Astfel încurajat, Adolf Hitler a deschis așa numita problemă a Danzigului (Gdansk), port polonez la Marea Baltică la care Germania avea acces printr-un coridor, dar dorea să-l încorporeze în granițele ei. Cum puterea poloneză nu ceda și nici nu avea de gând să cedeze de bună voie și existau toate premisele ca, în caz de război, Polonia să se bucure, cu siguranță, de sprijinul militar al Angliei și Franței, Berlinul a ținut să-și asigure „spatele” înțelegându-se cu Moscova.

O săptămână mai târziu, Germania nazistă ataca Polonia (1 septembrie 1939) iar trupele sovietice intrau și ele în acțiune pe 17 septembrie ocupând partea răsăriteană a

statului polonez. Anglia și Franța au declarat război Germaniei, dar fără prea multă convingere. Iar când Franța a fost nevoită să capituleze (22 iunie 1940) iar Anglia să-și retragă trupele de pe continent rămânând singură în confruntarea cu Germania și Italia, Moscova a cerut guvernului român să-i cedeze nu numai Basarabia, ci și Bucovina de Nord, având convingerea că, rămasă fără „marii săi aliați”, Franța și Anglia, care, printr-un tratat de alianță se obligau să acționeze împreună contra unei terțe părți, guvernul român ar fi cedat, fiind, practic, în imposibilitatea de a rezista într-o confruntare militară cu fosta URSS. Regimul dictaturii regale, instituit în februarie 1938, a cedat Basarabia

și Bucovina de Nord, , sub presiunea forței, Transilvania de Nord (43.000 km) în urma cunoscutului dictat de la Viena, iar pe 7 septembrie și Cadrilaterul.

Ajunș într-o criză politică fără ieșire, autoritarul rege Carol al II-lea a renunțat la tron sub presiunea tuturor forțelor politice existente, fie și în stare de ilegalitate (Partidul Național

Foto: Album Arhiva I.S.I.S.P.

Tărănesc, Partidul Național Liberal, Garda de Fier, condusă de Horia Sima, dar și Partidul Social-Democrat, condus de Constantin Titel Petrescu, și, bineînțeles, Partidul Comunist care fusese scos în afara legii încă din 1924). Cu mențiunea că, sub presiunile Berlinului, Gărzii de Fier i se permise să revină în legalitate ba chiar a fost inclusă în Guvernul Giurgutu format la începutul lunii iulie 1940. E drept că, pe fondul evenimentelor, îndeosebi pierderea Transilvaniei de Nord, Garda de Fier a ieșit de la guvernare vrând să acapareze puterea în integralitatea ei. Așa s-a ajuns la regimul dictaturii legionare dar cu generalul Ion Antonescu în calitate de prim ministru. Acesta fusese chemat de Carol al II-lea, ca o ultimă speranță în depășirea crizei politice, dar care s-a comportat ca adversar al regelui cerându-i să abdice, ceea ce s-a întâmplat în dimineața zilei de 6 septembrie. În schimb, Ion Antonescu a acceptat să-l recunoască pe Mihai I ca rege, cu atribuții sensibil diminuate.

Regimul dictaturii legionare a adus repede România „pe marginea prăpastiei”. Garda de fier a încercat să-l înlăture pe Ion Antonescu, dar rebeliunea la care a recurs (22-23 ianuarie 1941) a fost înfrântă, Ion Antonescu bucurându-se de sprijinul lui Hitler și s-a ajuns la un regim de dictatură

Semnificațiile unei zile istorice

militară. Între timp, România, prin Ion Antonescu, a ajuns în alianță cu Germania și Italia, o dată cu semnarea Tratatului Anticomintern (23 noiembrie 1940), iar trupele germane fuseseră stabilite în România în virtutea unei solicitări formulate de regele Carol al II-lea în iulie 1940. Alături de Germania hitleristă, România a intrat în război la 22 iunie 1941 cu scopul declarat de a readuce în granițele naționale Basarabia și Bucovina de Nord, Antonescu sperând să elibereze și Transilvania de Nord, dar... mai târziu și cu ajutorul lui Hitler.

În desfășurarea războiului, România a ajuns în postura de inamic cu Marea Britanie, apoi și cu SUA după intrarea acestora în război. Când războiul a devenit, ca derulare a ostilităților militare, favorabil Națiunilor Unite (SUA, Marea Britanie, URSS), guvernul României, a căutat o ieșire din alianța cu Germania, s-au purtat negocieri cu reprezentanții marilor aliați, îndeosebi la Stockholm, Ancara și Cairo. Paralel sau chiar cu acordul guvernului, opoziția, mai ales prin Iuliu Maniu, a urmărit, pe căi diplomatice să obțină acordul și sprijinul militar al Angliei și SUA pentru ieșirea din război, din alianța cu Germania și asta încă din 1943.

Când frontul de răsărit a ajuns pe teritoriul României (sfârșitul lunii martie - începutul lunii aprilie 1944), inițiativele politico-diplomatice s-au intensificat, dar anglo-americanii au refuzat să mai negocieze cu emisarii români (oficiali sau ai opoziției), singurul interlocutor

devenind partea sovietică. Aceasta din urmă era dispusă să acorde armistițiul dar în condițiile dorite de ea, partea română să fie de acord, în primul rând, ca Basarabia și Bucovina de Nord să rămână în granițele ei. O clauză cu care nici Antonescu, nici Maniu nu puteau fi acord.

În această situație, Iuliu Maniu și Constantin Brătianu au acceptat dialogul politic cu reprezentanții Partidului Comunist, aliați în Frontul

liberali. În negocieri au fost atrași și reprezentanții Palatului regal speculându-se tactic nemulțumirile acestora, ale regelui Mihai întâi de toate. Iar în condițiile reluării ofensivei sovietice pe frontul din Moldova Palatul regal a devenit centrul strategic al acțiunilor complotiste. S-a speculat una dintre foarte puținele atribuții rezervate legal regelui, în contextul evenimentelor din septembrie 1940, aceea că regele păstrază dreptul de a-l

numi pe primul ministru, implicit de a-i retragere mandatul.

În virtutea acestei atribuții regale, Ion Antonescu a fost insistent chemat la Palat pentru a informa despre inevitabila acțiune a armistițiului cu Aliații. Complotul era pregătit. Din ordinul regelui, mareșalul a fost arestat. Au fost

arestați și alți demnitari: Mihai Antonescu, ministrul de război, ministrul de interne etc.

Seara, la orele 22, regele a citit o Proclamație către țară anunțând ieșirea țării din război și alăturarea ei la coaliția Națiunilor Unite. S-a format un nou

guvern condus de generalul Constantin Sănătescu. Către miezul nopții, după vizita la Palatul regal a șefului Legației

germane la București, baronul Manfred von Killinger, forțele militare germane, aviația îndeosebi, au încercat să înăbușe lovitura de stat, să-l reinstaleze pe Antonescu. Armata română a acționat, însă, eficient și a asigurat victoria (continuare în pag.14) noului regim.

Foto: Album Arhiva I.S.I.S.P.

“Acțiunea armatei române a contribuit serios la cucerirea Budapestei și la înaintarea în regiunea cehoslovacă, tot astfel prin actul de la 23 august 1944, România a contribuit într-o bună măsură la schimbarea situației de pe întregul front răsăritean”

Radio New York—februarie 1945

forță a guvernului antonescian și la negocieri pentru obținerea unui armistițiu cu clauze neîmpovărătoare.

Pe parcursul evenimentelor, multe dintre punctele de vedere ale comuniștilor, exprimate mai ales prin Lucrețiu Pătrășcanu și Emil Bodnăraș, au fost acceptate de liderii țărăniști și

Școala istoriei**23 august 1944...***(continuare din pag.13)*

Evenimentele de la București din după amiaza și seara zilei de 23 august au comportat un evantai mai larg de semnificații într-adevăr istorice.

Asumându-și sarcina înlăturării guvernului antonescian, forțele coalizate în BND au vizat atingerea cu adevărat a unui obiectiv național semnificativ, așa cum era, atunci, imperativul evitării unui dezastru de proporții, dacă s-ar fi mers pe linia rezistenței în fața înaintării militare sovietice.

Victoria unei asemenea inițiative a fost posibilă prin conjugarea eforturilor unei cât mai largi coaliții de forțe politice, peste diferențele de ordin ideologic. Și peste timp reușita din 23 august, ca fruct al inițiativei BND, este o probă elocventă.

Uitatea forțelor politice de opoziție s-a putut afirma, o anumită perioadă de timp, în susținerea frontului antihitlerist și antihortyst și a avut ca rezultat eliberarea țării, îndeosebi a Transilvaniei de Nord, recunoscută ca parte integrantă a țării nu numai prin jertfele de pe front, dar și prin compromisuri politice. Unul dintre ele a fost acceptarea coaliției impuse de Moscova, de a se constitui un guvern convenabil ei, așa cum a fost Guvernul Petru Groza, instalat pe 6 martie 1945.

Factorul extern, nu o dată, în istoria popoarelor mici și mijlocii are o pondere deosebită și de aceasta forțele politice trebuiau să aibă abilitatea necesară în a-i diminua intervenția pentru a salva cât mai mult posibil din ceea ce este interes național. Din acest punct de vedere, la 23 august 1944, forțele politice au încercat să salveze cât mai mult posibil din ceea ce erau exigențe ale intereselor naționale.

Din păcate, și-au făcut simțită prezența și dimensiunile politice, finalmente Guvernul și Opoziția n-au mai acționat împreună, fractura a fost de neevitat și prețul plătit pe măsură.

România a plătit din greu nerecunoașterea eforturilor ei de după 23 august 1944 fiind obligată la despăgubiri de război foarte grele.

Conf.Univ.Dr. Marin Badea
București

Istoria școlii**BACALAUREATUL**

În sfârșit, o să fie bine. S-a înăsprit legea bacalaureatului.

Patruzeci la sută din candidați au fost trântiți. E drept, cei „căzuți” mai au o posibilitate: să treacă bacalaureatul în sesiunea de toamnă. Dar această speranță e iluzorie. Cine n-a căpătat cunoștințele necesare trecerii acestei bariere în opt ani plini (1), e greu de crezut că le va căpăta, sub arșița sahariană a celor trei luni de vară, câte se întind de la o sesiune la alta.

Motivele care au dus la ridicarea unor stavili mai înalte celor ce rîvnesc la diplomele, inutile de altfel, ale universităților, au fost mărturisite: se urmărește micșorarea numărului studenților.

Măsura e tîrzie, e barbară, e inutilă.

E tîrzie, fiindcă țara e plină de „diplomați”.

E barbară, fiindcă i se retează unui adolescent viitorul în pragul universității, după ce opt ani a buchisit sub vraja acestui miraj.

E inutilă, fiindcă nu rezolvă nimic.

Căzuții care au rămas triști și revoltati la ușile bacalaureatului nu se vor întoarce nici lîngă plugul de unde au plecat cu ani în urmă, nici nu vor apuca de coadă rîndeaua tîmplarului, ori barosul fierarului. Ei vor căuta o cale de parvenire ușoară și se vor înscrie în diferitele „tinereturi” ale partidelor politice.

În altă parte e buba

învățămîntului românesc. Dar nimeni nu are curajul s-o pipăie și s-o spargă, deși toată lumea o vede. Ia să ne întrebăm: cine îndrăznește să golească universitățile de babalîcii senili de la care studențimea nu are nimic de învățat? Cine poate curății învățămîntul secundar de acele putrigaiuri care, nu numai că nu știu mare lucru, dar nici puținul pe care-l știu nu-l dăruiesc elevilor, fie din lene, fie din inconștiență?

Un profesor secundar de limba franceză denunța zilele trecute, sub semnătură, un inspector de specialitate care, în condica de inspecții, scrisese: „S-a făcut o lecție despre Victor HUGOT”.

Fiindcă nu pot pune ordine în universități și fiindcă nu știu cum să înnoiască corpul didactic secundar, miniștrii de instrucție, ca să se afle în treabă, se pun cu beldia pe elevi.

Bine le fac!

Dracu le-a băgat în cap băieților că, pentru a face carieră, au nevoie de carte oficială?

Zaharia Stancu

29 iulie 1934

(1)- În perioada interbelică liceul avea o durată de 8 ani.

După cele 4 clase primare urma „cursul inferior” al liceului de 4 ani, apoi încă 4 ani „cursul superior”

Zaharia Stancu (1902 – 1974) a fost un scriitor important al perioadei interbelice (cînd a lucrat intens și ca jurnalist) și mai apoi postbelice, cînd a fost ales și președinte al Uniunii Scriitorilor. Colaborarea sa cu autoritățile postbelice a dus la apariția unor critici împotriva sa, făcînd ca opera lui să nu mai fie studiată în manualele școlare.

Curier juridic

Acordarea de rechizite școlare

Ordinul M.E.C.T.S. 4385/07.06.2012 dispune acordarea de rechizite școlare pentru peste 740 000 de elevi cu situații materiale dificile.

În anul școlar 2012-2013, valoarea maximă a fiecărui pachet de rechizite școlare este de 25 lei/pachet/elev din învățământul primar și 30 lei/pachet/elev din învățământul gimnazial.

Prezentăm mai jos anexa nr. 4 a ordinului, cu sumele destinate achiziționării de rechizite școlare pentru elevi, pentru fiecare județ.

Nr. crt.	JUDEȚUL	Nr. estimat de beneficiari	Suma alocată
1.	Alba	12.800	345.600
2.	Arad	8.985	160.290
3.	Argeș	15.900	858.000
4.	Bacău	35.906	980.375
5.	Bihor	16.800	340.655
6.	Bistrița Năsăud	19.290	523.530
7.	Botoșani	27.734	718.110
8.	Brașov	15.550	420.000
9.	Brăila	20.730	562.160
10.	Buzău	13.341	230.040
11.	Caraș-Severin	11.365	241.650
12.	Călărași	17.840	485.000
13.	Cluj	12.600	339.500
14.	Constanța	13.900	378.000
15.	Covasna	7.167	156.985
16.	Dâmbovița	14.200	643.445
17.	Dolj	26.050	710.000
18.	Galați	22.700	377.500
19.	Giurgiu	14.239	670.655
20.	Gorj	11.461	311.175
21.	Harghita	14.572	394.700
22.	Hunedoara	7.057	146.855
23.	Ialomița	11.520	312.250
24.	Iași	49.874	1.362.525
25.	Maramureș	18.680	1.040.499
26.	Mehedinți	11.480	259.985
27.	Mureș	24.441	627.650
28.	Neamț	23.330	636.250
29.	Olt	24.500	572.775
30.	Prahova	15.379	356.425
31.	Satu-Mare	18.400	501.500
32.	Sălaj	9.850	229.495
33.	Sibiu	12.232	309.595
34.	Suceava	46.222	1.261.130
35.	Teleorman	16.554	449.625
36.	Timiș	14.095	322.855
37.	Tulcea	12.027	310.025
38.	Vaslui	29.889	817.950
39.	Vâlcea	16.852	458.800
40.	Vrancea	17.500	476.500
41.	București	4.000	106.750
42.	Ilfov	5.086	123.060
43.	TOTAL	742.098	20.529.869

Educație pentru Viitor

Tribună a inițiativelor și acțiunilor pentru dreptul la educație și drepturi în educație.

Publicație trimestrială
ISSN 2285 – 5262

Editori:
Grupul „Educație pentru Viitor” și Editura Socială

FRIEDRICH EBERT STIFTUNG Acest număr apare cu sprijinul Fundației Friedrich Ebert România. Conținutul materialelor publicate nu exprimă neapărat poziția FES.

Colegiul de redacție :

Valentin Băluțoiu
Iuliana Enescu
Silviu Șomîcu – coordonator
Marian Tudor

Colaboratori permanenți:

George Constantin
Andrei Bucurescu-Pitești
Ana Grozavu – Slatina
Mihai Răducu – Râmnicu Vâlcea

Tehnoredactare computerizată:

Milena Andrei

**Redacția și Administrația :
Craiova**

E-mail: educatie.info@yahoo.com

Responsabilitatea opiniilor exprimate aparține integral autorilor iar în cazul în care sunt citate personalități sau agenții de presă responsabilitatea le revine acestora.

Materialele apărute în revistă pot fi reproduse și difuzate prin orice mijloace cu menționarea sursei și indicarea unei coordonate de contact (telefon, e-mail).

Vă mulțumim dacă ne trimiteți un exemplar din publicațiile ce reproduc sau citează fragmente din materialele apărute în Educație pentru Viitor

Pentru cititori

Pentru abonamente adresați-vă difuzorilor voluntari sau direct redacției.

Prețul unui abonament anual este de 4 lei.

Membrii GREV beneficiază de un abonament anual gratuit.

O prezentare a textelor de bază și a activităților GREV puteți obține adresându-vă redacției.

Pentru colaboratori

Pentru a cunoaște cerințele de tehnoredactare ale materialelor propuse spre publicare în revistă va rugăm să contactați redacția pe adresa de e-mail : educatie.info@yahoo.com.

Redacția își rezervă dreptul de a reduce dimensiunea articolelor, de a face modificări minore și de a modifica titlul și subtitlurile.

Manuscrisele și documentele ne publicate nu se înapoiază.

Note:

Pagina 1— Foto: Inscool

Pagina 8— Foto: Habanaradio

Pagina 16-Foto: Mariusartebgspt

Pagina 5— Foto: Mecro

Pagina 11— Foto: Calafative

Pagina 16— Foto:helios3xro

Cele trei cercuri

Cînd încerc să analizez elementele puterii națiunii arabe, nu pot să nu dau atenție celor trei surse care ies pregnant în evidență și care trebuie luate în considerație mai presus de orice.

Prima dintre acestea constă în faptul că suntem un grup de națiuni învecinate adunate într-un întreg omogen prin toate legăturile morale și materiale posibile care ar putea uni orice grup alcătuit din astfel de națiuni. Mai mult încă, popoarele noastre posedă caracteristici, potențialități și o civilizație izvorîtă din principiile spirituale ale celor trei religii divine care nu pot nicicînd fi neglijate în încercarea de a construi o lume nouă, pașnică și stabilă...

A doua sursă este însăși țara noastră și poziția pe care o ocupă pe harta lumii- acea plasare strategică importantă care o face pe drept cuvînt punct de răspîntie a lumii, principal drum comercial și cale de acces a armatelor ei.

Mai rămîne a treia sursă- petrolul, care este considerat baza civilizației materiale și fără de care toate marile uzine ale lumii, toate mijloacele de transport terestre, maritime și aeriene, toate armele de război ar fi doar fiare vechi...

Dacă am reușit să explic importanța acestui element vital al puterii, și sper sincer că am reușit, rezultă deci că suntem puternici- puternici nu datorită tăriei cu care țipăm după ajutor, ci datorită stăpînirii noastre de sine, evaluării corecte (bazată pe cifre) a capacității noastre de muncă, a acelor legături ce fac din patria noastră un tot integral și indivizibil, care trebuie apărut ca atare, nu ca o unitate izolată. Doar atît am vrut să spun despre primul cerc- cercul arab, în interiorul căruia trebuie să ne învîrtim, să ne mișcam și să acționăm cu toată forța.

Cît despre cel de-al doilea cerc-cercul continentului african... nu putem nicicum, chiar dacă am vrea, să stăm la o parte de lupta teribilă și îngrozitoare care răscolește inima acestui continent... Nu putem sta deoparte pentru un singur motiv foarte clar - noi înșine ne aflăm în Africa.

Cu siguranță că popoarele Africii vor continua să privească la noi- noi care sîntem păzitorii porții nordice a continentului, noi care formăm legătura între continent și restul lumii. Desigur, nu putem nicicum să ne eschivăm de răspunderea de a contribui din răspuneri la răspîndirea lumii cunoașterii și civilizației pîna în adîncurile pădurii virgine a continentului.

Mai rămîne un alt motiv la fel de important: Nilul artera vitală a țării noastre, izvorăște din inima continentului. Și încă un alt motiv: mult iubitul Sudan, ale cărui hotare se întind în adîncul continentului și care este legat prin relații de vecinătate cu locuri sensibile din centrul continentului.

Nu putem nega faptul că Africa este acum scena unor ciudate și mișcătoare tulburări. Albii, care reprezintă mai multe națiuni europene, încearcă din nou să schimbe harta continentului. Fără îndoială că nu putem în nici un fel să rămînem simpli spectatori, amăgindu-se cu ideea că nu ne privesc de loc aceste mașinații.

Într-adevăr, voi continua să visez la ziua cînd voi putea vedea la Cairo un mare institut african care să caute să dezvăluie diferitele aspecte ale continentului și să dea naștere în mințile noastre unei luminate conștiințe africane, asociindu-se cu toți cei care luptă în toate părțile lumii pentru progresul, prosperitatea și bunăstarea popoarelor Africii.

Mai rămîne cel de-al treilea cerc- cuprinzînd continentele și oceanele- cercul fraților noștri întru Islam, care, oriunde s-ar afla sub soare, înalță aceleași rugăciuni solemne pentru același kiblăh (Alah).

Credința mea în marea eficacitate pozitivă care ar putea rezulta din stringerea legăturii islamice care-i unește pe toți musulmanii a devenit mai puternică atunci cînd am însoțit o delegație egipteană în Arabia Saudită pentru a prezenta condoleanțe cu ocazia morții marelui ei rege. Pe cînd ședeam în fața Kaabei, gîndurile-mi zburau la toate colțurile lumii unde a pătruns Islamul și mi-am dat seama de necesitate unei schimbări radicale a concepției noastre despre pelerinaj. Și mi-am zis atunci: Pelerinajul la Kaaba nu ar mai trebui imaginat ca un permis de trecere în paradis sau ca o încercare grosolană de a cumpăra iertarea păcatelor după o viață ușuratică.

Pelerinajul ar trebui să aiba o putere politică potențială. Presa mondială ar trebui să-și alcătuiască știrile nu făcînd descrieri pitorești ale ritualurilor pentru delectarea publicului, ci prezentînd pelerinajul ca o conferință politică periodică la care șefii tuturor statelor islamice-lideri de opinie, oameni de știință, industriași de vază, oameni de afaceri cunoscuți- se adună în acest parlament islamic mondial pentru a trasa liniile de ansamblu ale politicii țărilor

lor și pentru a stabili principiile care să le asigure o colaborare strînsă pînă la următoarea lor întrunire.

Ei se adună aici, credincioși, dar puternici; lipsiți de ambianța puterii, dar activi și plini de energie; supuși voinței divine, dar neînfrînți în fața greutăților și neîndurători cu dușmanii.

Ei se adună aici, ferm convinși că în viața aceasta trebuie să ocupe și ei un loc sub soare..

Leopold Sedar Senghor
1906-2001

Leopold Sedar Senghor, senegalez de origine, a fost o remarcabilă personalitate a gîndirii africane culturii francophone, promotor al valorilor umane și al educației pentru pace.

